

[Birgitte Husmark]

handler sig til rette på dette område, og i den forbindelse skal man kigge på alle de ressourcer, der er til rådighed i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu bliver en usandhed jo ikke mere rigtig af at blive gentaget, og jeg vil godt i al stilfærdighed gøre hr. Jørgen Winther, der nu to gange inden for det sidste kvarter har talt om den socialdemokratiske regering, opmærksom på, at denne regering er socialdemokratisk *ledet*, nøjagtig på samme måde som den gamle firkløverregering heller ikke var en Venstre-regering, undtagen måske i Venstres egen opfattelse, så jeg synes lige, vi skal have den myte væk fra debatten.

Og uden at skulle give karakterer til mine kolleger må jeg sige, at jeg synes, det er uværdigt og urimeligt, når nogle partier herinde vil tage monopol på at være på patienternes side – som om der er ét eneste parti i dette Ting, der ikke tænker på patienterne. Selvfølgelig er det patienterne, det drejer sig om. Og lad så være med at tage udgangspunkt i, at vi selvfølgelig har forskellige løsninger – det er derfor, der er forskellige partier, men det betyder altså ikke, at nogle er mindre interesserede i patienternes ve og vel end andre. Jeg synes virkelig, at det argument er bundskraberen i denne debat.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Denne noget morsomme debat får én til at tænke på, at der er forskel på, om man er i regering eller i opposition. Da vi sad i den tidligere firkløverregering, var det jo lige modsat; da var det den nuværende sundhedsminister, der hele tiden pressede på. Nu er det hr. Jørgen Winther, der hele tiden presser på. Så kan man jo spekulere over, at når der nu er bebudet en ny regering senere på året, skal man til at leve op til alt det, man har sagt i dag, og så er jeg sikker på at der nok skal komme en anden vagthund.

Men de to dagsordener er ikke særlig forskellige. Jeg mener, at linjen i De Konservatives, Venstres og Fremskridtspartiets forslag om at få det til at fungere på sygehusene med et effektivt og hensynsfuldt samarbejde mellem grupperne er noget, vi alle sammen står

inde for, og som ikke nødvendigvis behøver at stå i en dagsorden.

Med hensyn til orlov er det jo en rettighed, man har fået, og hvor problemerne må løses rent fagligt. Jeg har sagt tidligere, at jeg mener, man nok kan komme i den situation, hvor der er brug for et længere varsel, og personlig synes jeg, det vil være rimeligt at tilrettelægge det således, at det ikke går ud over arbejdet. Men der skal ikke gælde en særlig lov for sygeplejersker eller sundhedspersonale; det må være en lov, der gælder for alle. Så jeg kan egentlig ikke se, at vi har den helt store uenighed.

Og så er det selvfølgelig rigtigt, som hr. Peter Duetoft sagde, at vi alle sammen er interesserede i at få så gode forhold som muligt i vores sygehusssystem, fordi vi selv eller en af vore nærmeste kan havne der en dag, og så er vi interesserede i at det fungerer. Så man skal nok passe en lille smule på, hvad man siger.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Hvis vi skal fastholde enigheden om, at det er patienterne, der er i centrum, og at vi indretter sygehusvæsenet for patienternes skyld, må vi også erkende, at det politiske system er arbejdsgiverne, der udstikker nogle retningslinjer, som de ansatte vil være i stand til at opfylde til gavn for patienterne. Der er ingen grund til at grave kløfter mellem det politiske system og de ansatte.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der får mig til at gå ind i debatten, er bemærkningerne fra hr. Jørgen Winther og fru Karen Højte Jensen. Begge kommer fra partier, der har siddet i en regering, som måtte opgive – i øvrigt uden valg – for godt et år siden.

Som bekendt tager det mere end godt et år at uddanne f.eks. sygeplejersker, og det vil sige, at de problemer, vi står midt i med flaskehalse og mangel på uddannet personale, især sygeplejersker, går tilbage til den tidligere regerings tid. Der blev råbt og skreget, og der blev gang på gang bedt om, at der blev uddannet mere sundhedspersonale, for vi kunne se, at det manglede vi. Men hvad skete der? Der skete ingenting!